

Organizacja wydarzeń kulturalnych jako forma promocji dziedzictwa kulturowego województwa podlaskiego

Aleksandra Ostapczuk

Politechnika Białostocka, Wydział Inżynierii Zarządzania

e-mail: 88861@student.pb.edu.pl

Halina Kiryluk

Politechnika Białostocka, Wydział Inżynierii Zarządzania

e-mail: h.kiryluk@pb.edu.pl

DOI: 10.65731/az-2026-0105

Streszczenie

Celem artykułu jest ukazanie roli wydarzeń kulturalnych popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w promocji dziedzictwa kulturowego województwa podlaskiego oraz identyfikacja i ocena głównych barier i wyzwań związanych z organizacją tych wydarzeń. Artykuł wpisuje się w nurt badań dotyczących ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego, wielokulturowości oraz znaczenia wydarzeń folklorystycznych w kształtowaniu tożsamości regionalnej. Badania przeprowadzono z wykorzystaniem metody jakościowej, stosując technikę indywidualnego wywiadu pogłębionego (IDI) z organizatorami wydarzeń folklorystycznych realizowanych na terenie województwa podlaskiego. Przedmiotem analizy są inicjatywy kulturalne popularyzujące muzykę ludową mniejszości narodowych, w szczególności mniejszości białoruskiej i ukraińskiej. Wyniki badań wskazują, że wydarzenia folklorystyczne odgrywają istotną rolę w zachowaniu i popularyzacji tradycji muzycznych, wzmacnianiu tożsamości regionalnej oraz promocji wielokulturowego charakteru województwa podlaskiego. Zidentyfikowano główne bariery związane z organizacją tego rodzaju przedsięwzięć, do których należą ograniczenia finansowe, trudności organizacyjne oraz niewystarczające zaangażowanie młodego pokolenia. Wnioski z badań potwierdzają, że skuteczna ochrona i promocja niematerialnego dziedzictwa kulturowego wymagają ścisłej współpracy instytucji kultury, samorządów oraz społeczności lokalnych, a dalszy rozwój wydarzeń folklorystycznych powinien uwzględniać wykorzystanie nowoczesnych narzędzi promocji przy jednoczesnym zachowaniu autentyczności przekazu kulturowego.

Słowa kluczowe

dziedzictwo kulturowe, wydarzenia kulturalne, promocja regionu, muzyka ludowa, mniejszości narodowe

Wstęp

Współczesne procesy globalizacji oraz dynamiczne przemiany społeczno-kulturowe wpływają na sposób postrzegania i ochrony dziedzictwa kulturowego. Istotne miejsce w jego strukturze zajmuje niematerialne dziedzictwo kulturowe, obejmujące między innymi tradycje, zwyczaje, obrzędy oraz muzykę ludową, stanowiące kluczowy element tożsamości lokalnej i regionalnej. W warunkach postępującej unifikacji kulturowej znaczącą rolę odgrywają działania ukierunkowane na zachowanie różnorodności kulturowej oraz podtrzymywanie tradycji przekazywanych z pokolenia na pokolenie.

Jedną z istotnych form ochrony i upowszechniania niematerialnego dziedzictwa kulturowego są wydarzenia kulturalne, w szczególności festiwale, koncerty oraz przeglądy folklorystyczne. Inicjatywy te umożliwiają prezentację tradycji muzycznych, sprzyjają międzypokoleniowemu przekazowi wiedzy i umiejętności, a także wzmacniają więzi społeczne oraz poczucie tożsamości kulturowej. Wydarzenia folklorystyczne pełnią również funkcję promocyjną [Bieńkowska-Gołasa, Nasiadka, 2020], przyczyniając się do budowania pozytywnego wizerunku regionu i zwiększania jego atrakcyjności turystycznej [Xu, 2024].

Województwo podlaskie należy do regionów wyróżniających się znaczną różnorodnością kulturową i narodowościową, wynikającą z wielowiekowego współistnienia różnych grup etnicznych i narodowych. Dziedzictwo kulturowe mniejszości narodowych, w tym społeczności białoruskiej, litewskiej, ukraińskiej oraz tatarskiej, stanowi istotny element wielokulturowego charakteru regionu. Kluczowe miejsce w procesie zachowania dziedzictwa kulturowego zajmuje muzyka ludowa, będąca nośnikiem tradycji, pamięci międzypokoleniowej oraz tożsamości kulturowej poszczególnych społeczności [Baliszewska, 2023, s. 8-9]. Pomimo rosnącego zainteresowania problematyką ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego, zagadnienie roli wydarzeń popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w promocji dziedzictwa kulturowego regionu pozostaje stosunkowo słabo rozpoznane.

Celem artykułu jest ukazanie roli wydarzeń kulturalnych popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w promocji dziedzictwa kulturowego województwa podlaskiego oraz identyfikacja i ocena głównych barier i wyzwań związanych z organizacją tych wydarzeń. W części teoretycznej artykułu wykorzystano

analizę i krytykę piśmiennictwa, stanowiącą podstawę konceptualizacji problemu badawczego. Analizę przeprowadzono w oparciu o krajową i zagraniczną literaturę naukową, akty prawne, raporty statystyczne, dokumenty strategiczne oraz źródła internetowe dotyczące dziedzictwa kulturowego i wydarzeń folklorystycznych. Część empiryczną oparto na jakościowej strategii badawczej w formie studium przypadku i wywiadów. Podstawową techniką badawczą był indywidualny wywiad pogłębiony (IDI), przeprowadzony na podstawie częściowo ustrukturyzowanego scenariusza wywiadu.

1. Przegląd literatury

W literaturze przedmiotu dziedzictwo kulturowe definiowane jest jako wielowymiarowy zbiór zasobów odziedziczonych po przeszłych generacjach, stanowiący wyraz ewoluujących wartości, wierzeń i tradycji określonej społeczności [Konwencja..., 2023, poz. 396]. Według Komisji Europejskiej stanowi ono zróżnicowaną mozaikę ekspresji kulturalnej i twórczej, obejmującą zarówno obiekty materialne, jak i niematerialną wiedzę oraz zwyczaje mieszkańców [<https://culture.ec.europa.eu>, 17.12.2025]. Fundamentem teoretycznym pozostają w tym zakresie wytyczne Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO), które kategoryzują dziedzictwo na zabytki, zespoły budowli i miejsca zabytkowe o wyjątkowej powszechnej wartości [Konwencja..., 1976, poz. 190]. Powszechnie stosowana klasyfikacja Richardsa pozwala na doprecyzowanie tego podziału przez rozgraniczenie zasobów materialnych od niematerialnych, do których zalicza się folklor, muzykę, festiwale oraz wiedzę tradycyjną [Richards, 2018, s. 12-21].

Dziedzictwo kulturowe pełni fundamentalną rolę w kształtowaniu tożsamości regionalnej, rozumianej jako więź jednostki z najbliższym otoczeniem społecznym i tradycją [Bodziany, 2024, s. 132-134]. Badania pokazują, że ludność wchodząca w interakcję z dziedzictwem buduje poczucie przynależności, co umożliwia utrwalanie wspólnych norm i wzorców kulturowych [Cudzych, 2021, s. 47-48]. Zjawisko to ma również wymiar ekonomiczny, który wynika ze ścisłej korelacji między bogactwem zasobów kulturowych a poziomem lokalnego dobrobytu i rozpoznawalnością regionu [Cerisola i Panzera, 2025, s. 964-966]. Należy jednak zaznaczyć, że nadmierna komercjalizacja atrakcji kulturowych może prowadzić do osłabienia ich autentyczności i negatywnego odbioru przez uczestników [Cao i in., 2025, s. 98-111].

Szczególne miejsce w strukturze dziedzictwa niematerialnego zajmuje muzyka ludowa, postrzegana często nie jako autonomiczna forma sztuki, lecz jako praktyka społeczna zakorzeniona w obrzędowości i pamięci zbiorowej [Niemkiewicz, 2017,

s. 287-301]. Jej trwanie jest uzależnione od bezpośredniego przekazu międzypokoleniowego, który odbywa się w naturalnym środowisku społecznym bez udziału sformalizowanych instytucji [Mirowski, 2022, s. 67-69]. W polskiej tradycji muzycznej istotne są cechy brzmieniowe, takie jak naturalna emisja głosu oraz unikalne instrumentarium regionalne, obejmujące m.in. dudy czy ligawki [Przerembski, 2023, s. 13-15; Baliszewska, 2023, s. 4-11]. Współczesne badania nad autentycznością wykonawczą muzyki ludowej akcentują dążenie do zachowania surowości brzmienia, co odróżnia folklor od standaryzowanej muzyki popularnej [Young, 2020, s. 35-39].

Narzędziem upowszechniania tradycji i muzyki ludowej są wydarzenia kulturalne, które Główny Urząd Statystyczny (GUS) definiuje jako cykliczne formy działalności o wspólnym temacie przewodnim [<https://stat.gov.pl>, 13.01.2026]. Systematyzację tych zjawisk ułatwia typologia D. Getza, zaprezentowana na rysunku 1.1, która porządkuje wydarzenia według ich dominującego charakteru, wyróżniając obok imprez kulturalnych także wydarzenia rekreacyjne, edukacyjne czy biznesowe [Getz, 1997, s. 30-42; Jakulin i Golob, 2015, s. 190].

Rys. 1. Klasyfikacja wydarzeń

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Getz, 1997, s. 30-42; Jakulin i Golob, 2015, s. 190].

Powyższa klasyfikacja pozwala wyodrębnić wydarzenia kulturalne, takie jak festiwale czy uroczystości upamiętniające, jako formy nastawione na publiczne świętowanie wartości wspólnotowych (rys.1.). A. Mikos von Rohrscheidt uzupełnia to ujęcie, rozróżniając imprezy kultury wysokiej od imprezy kultury powszechnej, do których zalicza m.in. festyny folklorystyczne i eventy „żywej historii” [Mazowiecka..., 2014, s. 36-37]. Proces organizacji takich przedsięwzięć jest złożony i wymaga profesjonalnego zarządzania, co w literaturze opisuje model J. Goldblatta, obejmujący pięć kluczowych etapów: badanie, projektowanie, planowanie, koordynowanie oraz ewaluację, co przedstawiono na rysunku 1.2 [Goldblatt, 2013, s. 576].

Rys. 1.2. Etapy procesu organizacji wydarzenia kulturalnego

Źródło: opracowanie własne na podstawie [Goldblatt, 2013, s. 576; Anggoro i in., 2023, s. 576].

Prawidłowa realizacja tych faz pozwala na osiągnięcie celów promocyjnych oraz budowanie wizerunku miast i regionów jako atrakcyjnych miejsc do życia i wypoczynku [Anggoro i in., 2023, s. 577-578]. Skuteczna popularyzacja dziedzictwa kulturowego wymaga obecnie łączenia tradycyjnych instrumentów marketingu, takich jak reklama i public relations, z nowoczesnymi kanałami cyfrowymi, w tym mediami społecznościowymi [Pluszyńska i Laberschek, 2020, s. 182-193; Sari i in., 2025, s. 150-151].

Mimo bogatego dorobku teoretycznego nad dziedzictwem kulturowym, w literaturze dostrzegalne są istotne luki badawcze, które wskazują na potrzebę dalszych analiz. Przede wszystkim zwraca się uwagę na zagrożenia demograficzne wynikające ze starzenia się nosicieli tradycji oraz migracji młodego pokolenia, co osłabia naturalny przekaz międzypokoleniowy [Gawęł, 2014, s. 41-47; <https://muzykatradycyjna.pl>, 17.03.2026]. Ponadto dominacja kultury masowej sprzyja unifikacji wzorców i degradacji lokalnych symboli, co prowadzi do rozluźnienia więzi z miejscem pochodzenia [Bodziany, 2024, s. 135-137]. Istnieje również pilna potrzeba wypracowania modeli zarządzania, które skutecznie chroniłyby autentyczność folkloru przed jego uprzedmiotowieniem w ramach turystyki masowej [Xuyu i Tirui, 2025, s. 4]. Tym samym organizacja wydarzeń popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych staje się obszarem interdyscyplinarnej syntezy działań z zakresu ochrony niematerialnego dziedzictwa, zarządzania instytucjami kultury oraz strategicznej promocji regionu

2. Metodyka badań

W celu rozwiązywania problemu badawczego oraz osiągnięcia założonego celu badawczego zastosowano metody badań jakościowych: studium przypadku oraz wywiady. Podstawową techniką były indywidualne wywiady pogłębione (IDI), umożliwiające poznanie opinii, doświadczeń oraz ocen organizatorów wydarzeń kulturalnych popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w województwie podlaskim. Wybór tej metody wynikał z potrzeby uzyskania pogłębionych informacji dotyczących organizacji wydarzeń, stosowanych działań promocyjnych, napotykanym trudności oraz możliwości dalszego rozwoju inicjatyw folklorystycznych.

Badania przeprowadzono wśród przedstawicieli instytucji kultury, organizacji pozarządowych oraz innych podmiotów zaangażowanych w organizację wydarzeń promujących muzykę ludową mniejszości narodowych na terenie województwa podlaskiego. Materiał badawczy zgromadzono przy wykorzystaniu częściowo ustrukturyzowanego scenariusza wywiadu, zawierającego pytania odnoszące się do celów organizacji wydarzeń, podejmowanych działań promocyjnych, źródeł finansowania, problemów organizacyjnych oraz znaczenia wydarzeń dla ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego regionu. Charakterystykę przeprowadzonych wywiadów przedstawiono w tabeli 1.

Tab. 1. Charakterystyka przeprowadzonych indywidualnych wywiadów pogłębionych

Kod respondenta	POMIOT	STANOWISKO RESPONDENTA	DATA	CZAS
W1	organizacja społeczno-kulturalna mniejszości narodowej	osoba pełniąca funkcję przewodniczącego organizacji	13.03.2026	34:03
W2	muzeum i ośrodek kultury mniejszości narodowej	osoba pełniąca funkcje dyrektora muzeum i ośrodka kultury	17.03.2026	45:13
W3	gminny ośrodek kultury	osoba zarządzająca instytucją kultury	17.03.2026	25:26
W4	zespół folklorystyczny	kierownik zespołu folklorystycznego	17.04.2026	44:51
W5	związek mniejszości narodowej	osoba pełniąca funkcję zastępcy przewodniczącego związku	20.04.2026	48:06

Źródło: opracowanie własne.

Grupa badawcza obejmowała przedstawicieli różnych podmiotów zaangażowanych w organizację wydarzeń popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w województwie podlaskim (tab.1). Przyjęty dobór badanych pozwolił na zgromadzenie zróżnicowanego materiału empirycznego, umożliwiającego identyfikację kluczowych uwarunkowań organizacyjnych, występujących barier oraz oceny znaczenia wydarzeń folklorystycznych w procesie ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego regionu.

3. Wyniki badań

Analiza materiału zgromadzonego podczas indywidualnych wywiadów pogłębionych (IDI) pozwoliła na wielostronne ujęcie roli wydarzeń folklorystycznych

w procesie ochrony i popularyzacji dziedzictwa kulturowego regionu. Respondenci biorący udział w badaniu postrzegają działalność organizacji wydarzeń kulturalnych jako proces wielowymiarowy, w którym ochrona tradycji muzycznych łączy się z promocją województwa podlaskiego oraz integracją lokalnych społeczności. Pierwszym obszarem analizy była identyfikacja głównych celów organizacji tego typu inicjatyw (tab. 1).

Tab. 1. Cele i znaczenie organizacji wydarzeń kulturalnych promujących muzykę ludową mniejszości narodowych

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Ochrona dziedzictwa kulturowego	W1: „Głównym celem to jest na pewno troska o zachowanie tejże muzyki ludowej (...) żeby ona się rozwijała i przetrwała dla kolejnych pokoleń, żeby to nie było tylko historią, ale też jako taki żywy element kultury mniejszości narodowej.”
	W2: „...organizowanie wydarzeń ma na celu zachowanie od zapomnienia niematerialnego dziedzictwa kulturowego oraz zaszczerpienie młodemu pokoleniu chęci kultywowania tradycji.”
	W4: „Przed wszystkim promocję kultury mniejszości narodowych i przede wszystkim podtrzymanie tej kultury, niedopuszczenie do obumarcia tej kultury.”
Przekazywanie tradycji kolejnym pokoleniom	W3: „To jest tradycja, którą się docenia z czasem i którą trzeba zachować dla przyszłych pokoleń.”
	W5: „Starsze pokolenie pomału zaczyna odchodzić (...) młodzież czy dzieci nie mają już takiego przekazu, dlatego to jest ważne, żeby pokazywać to młodemu pokoleniom.”
Budowanie tożsamości regionalnej i wielokulturowości	W2: „Człowiek jak drzewo – jak nie zna swoich korzeni, to nie będzie żyło.”
	W1: „...żebyśmy pamiętali o naszych korzeniach (...) mamy swoją muzykę i mamy czym się poszczycić.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Wypowiedzi uczestników badania wskazują, że organizatorzy postrzegają wydarzenia folklorystyczne przede wszystkim jako narzędzie ochrony dziedzictwa kulturowego. Celem organizacji wydarzeń jest nie tylko prezentowanie muzyki ludowej podczas festiwalu i koncertów, ale również aktywne podtrzymywanie tradycji oraz tworzenie warunków do jej dalszego funkcjonowania w społecznościach lokalnych. Wyniki wskazują, że organizatorzy wydarzeń traktują kulturę ludową nie jako statyczny zbiór faktów historycznych, lecz jako żywy element współczesnego życia

społecznego, wymagający stałej ochrony i popularyzacji. Wydarzenia folklorystyczne pełnią istotną funkcję edukacyjną, wypełniając lukę powstałą w wyniku osłabienia naturalnego, rodzinnego przekazu tradycji. Respondenci wskazują, że znajomość własnych korzeni oraz lokalnego dziedzictwa kulturowego wpływa na wzmacnianie więzi z regionem i poczucia przynależności do społeczności lokalnej. Jednocześnie organizowane imprezy przyczyniają się do podtrzymywania wielokulturowego charakteru województwa podlaskiego i zwiększania świadomości społecznej dotyczącej różnorodności kulturowej obszaru.

Kolejny aspekt badania dotyczył kierunków działań podejmowanych w celu zachowania niematerialnych i materialnych atrybutów kultury (tab. 2).

Tab. 2. Działania na rzecz zachowania i przekazywania dziedzictwa kulturowego

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Zachowanie tradycji i obrzędów	W1: „...przypominanie szczególnie młodym odbiorcom jak żyli nasi dziadkowie, pradiadkowie czy nawet ojcowie, żeby to zachowywać przynajmniej w pamięci albo na trwalszych nośnikach.”
	W5: „Kolędowanie jest u nas bardzo rozwinięte i myślę, że to jest taka podstawa, żeby popularyzować je wśród dzieci i młodzieży.”
Znaczenie strojów, języka i symboli kulturowych	W4: „Na pewno stroje są nieodłącznym elementem zespołów ludowych (...) ważny jest też język białoruski, który dzięki temu śpiewaniu żyje.”
	W5: „Ważne jest zachowanie strojów ludowych, tradycji obrzędowych oraz przekazywanie gwary mniejszości ukraińskiej.”
Przekaz międzypokoleniowy	W2: „Trzeba młodemu pokoleniu zaszczerpić chęć kultywowania tradycji i pokazać, że ta kultura może być ciekawa i atrakcyjna.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Dla respondentów bardzo ważne znaczenie ma zachowanie autentyczności niematerialnego dziedzictwa kulturowego, wyrażanej poprzez tradycyjne stroje, obrzędy (np. kolędowanie) oraz dbałość o przetrwanie gwar i języków mniejszości narodowych. Stroje ludowe, język, muzyka oraz lokalne zwyczaje postrzegane są jako kluczowy składnik tożsamości kulturowej oraz sposób podtrzymywania więzi z własnym dziedzictwem. Obecność tych komponentów podczas wydarzeń kulturalnych pozwala odbiorcom lepiej poznać tradycje poszczególnych społeczności oraz podkreśla autentyczny charakter organizowanych przedsięwzięć.

Skuteczność działań na rzecz zachowania i przekazywania dziedzictwa kulturowego zależy w dużej mierze od właściwego doboru metod promocji i określonych form przyciągnięcia odbiorców. W wypowiedziach uczestników badania wskazywano zarówno tradycyjne formy promocji, jak i nowoczesne narzędzia

komunikacji wykorzystywane do informowania o organizowanych przedsięwzięciach (tab. 3).

Tab. 3. Promocja wydarzeń oraz sposoby budowania zainteresowania odbiorców

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Media społecznościowe i internet jako podstawowe narzędzie promocji	W1: „Żyjemy w dobie internetu, środków masowego przekazu czy mediów społecznościowych i dzisiaj w moim przekonaniu to jest jedno z bardzo istotnych źródeł promowania i informowania o tym, co się dzieje.”
	W4: „Media społecznościowe i różnego rodzaju strony internetowe wychodzą na czoło i są obecnie najsilniejszym źródłem informacji i promowania danych inicjatyw kulturalnych.”
	W5: „Promowanie tych wydarzeń w social mediach czy na platformach Facebook pozwala nam pokazać nasze działania w szerszym gronie.”
Warsztaty, koncerty i wydarzenia towarzyszące	W5: „Bardzo dobrym rozwiązaniem jest stworzenie warsztatów dla dzieci, które pokazują nasze lokalne tradycje.”
	W4: „Nieodłącznym elementem są konkursy, które inicjują oddolnie sami uczestnicy i dzięki temu chcą brać udział w festiwalu.”
	W3: „Ludzie nie chcą typowo takiej zabawy, że jest coś na scenie cały czas, woleliby chyba trochę animacyjnych rzeczy, czyli jakieś konkursy, zabawy nawet w kontekście mniejszości białoruskich.”
Przyciąganie odbiorców poprzez atrakcyjny program wydarzenia	W5: „Staramy się zapraszać wykonawców znanych, ale także dodawać nowe elementy i nowe atrakcje do każdego festiwalu.”
	W4: „Musimy organizować festiwal w taki sposób, żeby był cały czas ciekawy i przyciągał uwagę przez cały okres jego trwania.”
	W3: „Przyciąga na pewno zespoły, które są na scenie, gwiazda wieczoru (...), ale też musimy dbać o to, żeby gwiazda była bardziej związana z jakimś folklem, z jakimś takim lokalnym gatunkiem.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Analiza wypowiedzi uczestników badania wykazała, że tradycyjne formy promocji są wypierane przez media społecznościowe, które pozwalają na szybkie dotarcie do szerokiego grona odbiorców za pomocą dynamicznych treści. Ważnym elementem przyciągającym odbiorców jest uatrakcyjnianie programu poprzez warsztaty i animacje, które pozwalają na bezpośrednią interakcję z tradycją.

Kolejną kwestią poruszaną podczas wywiadu był wpływ organizowanych imprez na rozwój regionu oraz promocję dziedzictwa kulturowego (tab. 4).

Tab. 4. Wpływ wydarzeń na ochronę dziedzictwa kulturowego i rozwój regionu

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Ochrona dziedzictwa kulturowego regionu	W1: „Sama obecność tego typu imprez w krajobrazie kulturowym województwa podlaskiego przyczynia się już do ochrony, bo musimy najpierw pokazywać i informować, że to jest.”
	W4: „Każda z mniejszości stara się w jak najlepszy sposób rozpowszechnić swoją działalność kulturalną i podtrzymać swoje dziedzictwo kulturowe.”
	W5: „Organizacja koncertów i różnych działań pozwala zachować naszą mniejszość ukraińską i nasze tradycje.”
	W3: „Bo to jest tradycja, którą się docenia z czasem (...), przede wszystkim tradycja i zachowanie tego, co jest unikalne tutaj. Też mówimy o gwarze lokalnej, o gwarze tej białoruskiej, która mimo że zanika, ale dalej jest obecna w życiu ludzi.”
Promocja województwa podlaskiego	W1: „Może to przyciągać turystów zainteresowanych nie tylko walorami przyrodniczymi, ale też kulturowymi naszego regionu.”
	W5: „To jest pokazywanie naszego lokalnego dziedzictwa i tego, że nasz region jest specyficzny, bo występuje tutaj wiele mniejszości narodowych.”
	W3: „Na pewno rozgłośnia, promocja niesamowita, ale też nie mówi się tylko o samym miejscu odbywania się festiwalu, ale też o całym województwie podlaskim jako takim wielokulturowym i otwartym regionie.”
Budowanie wielokulturowego charakteru regionu	W4: „Nieodłącznym elementem naszego województwa jest wielokulturowość, której nie znajdziemy w takiej skali w innych regionach.”
	W5: „To jest element promocji naszego regionu i pokazywania, że mniejszości tutaj mieszkają.”
	W3: „Mówi się o całym Podlasiu jako takim wielokulturowym i otwartym regionie, w którym nie żyją tylko Polacy, ale też Białorusini i inne narodowości, gdzie żyją prawosławni i katolicy i są razem ze sobą.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Respondenci postrzegają organizowane wydarzenia jako istotny element służący prezentowaniu i upowszechnianiu niematerialnego dziedzictwa kulturowego regionu. Obecność tego rodzaju inicjatyw pozwala zwiększać świadomość społeczną w tym zakresie. Przedstawiciele kultury uważają, że organizowane wydarzenia przyczyniają się również do budowania rozpoznawalności regionu i pozytywnego wizerunku województwa podlaskiego. Respondenci podkreślali, że wielokulturowość jest unikalnym atutem promocyjnym regionu, który przyciąga turystów poszukujących autentyczności kulturowej.

Sprawną organizacja wydarzeń kulturalnych oraz skuteczna realizacja ich celów wymaga jednak ścisłej współpracy z różnymi podmiotami zaangażowanymi w działalność kulturalną w regionie, a w szczególności z podmiotami lokalnymi (tab. 5).

Tab. 5. Współpraca z lokalnymi społecznościami, zespołami i instytucjami

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Współpraca z lokalnymi społecznościami	W4: „Wszelkie takie festiwale są mile widziane przez lokalne społeczności, bo jest to dla nich możliwość pokazania tego, co robią na co dzień.”
	W5: „Współpraca zawsze jest pozytywna (...) staramy się dawać możliwość zaprezentowania się każdemu wykonawcy.”
	W3: „Współpraca ze społecznością lokalną to na pewno koła gospodyń, obecnie jest już ich siedem na terenie naszej gminy (...). Te koła się bardzo fajnie angażują nie tylko w dużej imprezie jak Biesiada, ale też w mniejszych festynach.”
Współpraca z zespołami i wykonawcami	W1: „Bez zespołów wiele naszych imprez po prostu by się nie odbyło.”
	W5: „Dajemy możliwość, żeby każdy wykonawca mógł zaprezentować swój utwór, czy to solo, czy w mniejszych formach.”
Współpraca z instytucjami i samorządami	W1: „Są takie jednostki i instytucje, szczególnie domy kultury i jednostki samorządowe, z którymi współpraca układa się bardzo dobrze z obopólnymi korzyściami.”
	W2: „Gmina pomaga logistycznie, ośrodki kultury angażują się, koła gospodyń wiejskich z chęcią współpracują (...). Jeśli działa się razem, to można coś bardzo ciekawego i dobrego zrobić.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Analizowane wypowiedzi wskazują, że organizacja wydarzeń kulturalnych opiera się na współpracy wielu podmiotów. Istotne znaczenie ma zaangażowanie lokalnych społeczności, które aktywnie uczestniczą w przygotowaniu i realizacji inicjatyw kulturalnych. Udział mieszkańców sprzyja nie tylko sprawnej organizacji wydarzeń, ale również wzmacnia więzi społeczne oraz poczucie identyfikacji z lokalnym dziedzictwem kulturowym. Ważnym aspektem są także zaangażowane zespoły folklorystyczne. Ich obecność umożliwia prezentowanie różnorodnych form twórczości ludowej oraz przyczynia się do popularyzacji kultury mniejszości narodowych wśród odbiorców. Współpraca z instytucjami kultury oraz jednostkami samorządu terytorialnego zapewnia wsparcie finansowe i organizacyjne, co stanowi jeden z podstawowych warunków umożliwiających realizację wydarzeń oraz dalsze rozwijanie działalności kulturalnej. Organizatorzy wskazują na kluczową rolę Kół Gospodyń Wiejskich oraz wsparcia logistycznego ze strony gmin, co pozwala na budowanie silnych więzi społecznych wokół dziedzictwa. Mimo sukcesów, działalność ta napotyka na szereg barier (tab. 6).

Tab. 6. Główne bariery związane z organizacją wydarzeń kulturalnych

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Bariery organizacyjne	W4: „Nie da się tego wszystkiego umieścić w jednym festiwalu, bo ten festiwal musiałby trwać przynajmniej półtora tygodnia.”
	W5: „Różne ograniczenia, także finansowe, nie zawsze pozwalają zapraszać wszystkich wykonawców.”
	W2: „Bywało tak, że z powodu warunków atmosferycznych ginął prąd i zespół musiał wystąpić na żywo bez prądu.”
	W3: „Musieliśmy przenieść imprezę nad zalew (...), dla mnie bezpieczeństwo jest najważniejsze i muszę przewidzieć wszystkie możliwe scenariusze.”
Problemy kadrowe i organizacyjne	W2: „Chętnych miejscowości i gmin jest dużo więcej niż naszych możliwości.”
	W3: „Potrzebuję ludzi do roboty (...), do grabienia, pilnowania sceny, bo my to wszystko robimy sami.”
	W3: „Nas jest siedem osób ze sprzętawką i księgową, a mamy zrobić ogromny festiwal na parę tysięcy osób.”
Wpływ sytuacji społeczno-politycznej	W4: „Konflikty pomiędzy państwami bardzo ograniczyły wymianę kulturalną i możliwość zapraszania zespołów z Białorusi.”
	W5: „Teraz jest mniejsza możliwość zapraszania wykonawców z Ukrainy, dlatego staramy się szukać innych rozwiązań.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Organizacja wydarzeń kulturalnych wiąże się z wieloma wyzwaniami o charakterze organizacyjnym. Badania zwracali uwagę na konieczność koordynowania licznych działań związanych z przygotowaniem wydarzeń oraz dostosowywania ich do dostępnych możliwości organizacyjnych. Jako główną barierę wskazywali również braki kadrowe w lokalnych ośrodkach kultury. Organizacja dużych wydarzeń wymaga zaangażowania wielu osób, natomiast liczba pracowników oraz wolontariuszy nie zawsze jest wystarczająca do realizacji wszystkich zaplanowanych działań. Ponadto istotną barierą w organizacji wydarzeń folklorystycznych w województwie podlaskim jest niekorzystna sytuacja geopolityczna w regionie. Ograniczenia związane z możliwością współpracy międzynarodowej, w tym zapraszaniem artystów z Białorusi czy Ukrainy wpływają na zakres realizowanych przedsięwzięć i utrudniają rozwijanie współpracy kulturalnej z przedstawicielami mniejszości narodowych spoza kraju. Respondenci wskazywali również, że rozwój wydarzeń kulturalnych ograniczają zasoby finansowe. Podkreślano zależność organizacji wydarzeń od dotacji i grantów oraz potrzebę większego zaangażowania samorządów w promocję inicjatyw kulturalnych. Zdaniem przedstawicieli kultury większe wsparcie promocyjne ze strony władz województwa mogłoby przyczynić się do zwiększenia zasięgu wydarzeń i skuteczniejszej promocji regionu.

Kolejnym aspektem badań było poznanie perspektyw i kierunków rozwoju wydarzeń kulturalnych promujących dziedzictwo kulturowe regionu (tab. 7).

Tab. 7. Perspektywy i kierunki dalszego rozwoju wydarzeń promujących muzykę ludową mniejszości narodowych

Główna kategoria wypowiedzi	Wybrane wypowiedzi respondentów
Angażowanie młodego pokolenia	W5: „To jest ważne, żeby pokazywać to młodym pokoleniom, ale także pokoleniu średniego wieku, bo oni też sobie przypominają dawne tradycje.”
	W2: „Trzeba młodemu pokoleniu zaszczyć chęć kultywowania tradycji i pokazać, że ta kultura może być ciekawa i atrakcyjna.”
	W3: „Widzimy, że dzieci niektóre słowa rozumieją i to już nas motywuje, żeby właśnie coś robić innego.”
Rozwój i wzbogacanie programu wydarzeń	W5: „Stworzenie czegoś innowacyjnego w każdym festiwalu czy koncercie, nawet drobnych nowych elementów, poszerza dane wydarzenie.”
	W2: „Zawsze staramy się, żeby dodawać coś do tych festynów, żeby to nie była tylko muzyka.”
	W3: „Powinna powstać jakaś oddzielna strefa tradycji na festiwalu (...), gdzie można by było kulturę białoruską i Podlasie promować na wszystkie sposoby.”
Integracja kultur i wspólna promocja wielokulturowości	W1: „Pomysł chodzi po głowie, aby łączyć imprezy, to znaczy nie robić imprez tylko stricte ograniczonych do kultury białoruskiej, ukraińskiej czy polskiej (...), żeby pokazywać nas, że my jesteśmy wszyscy tutaj razem i ta różnorodność występuje w jednym miejscu.”
Dostosowanie do współczesnych odbiorców	W4: „My jako organizatorzy musimy się dostosowywać do nowości, które się pojawiają.”

Źródło: opracowanie własne na podstawie badań własnych.

Wyniki badań pokazują, że perspektyw rozwoju wydarzeń kulturalnych w regionie upatruje się przede wszystkim w innowacyjności i integracji międzypokoleniowej. Dalszy rozwój inicjatyw wymaga dostosowania form przekazu do współczesnych odbiorców przy jednoczesnym zachowaniu autentyczności tradycji. W świetle przedstawionych rozważań, ochrona tradycji muzycznych mniejszości narodowych wymaga skutecznego łączenia tradycyjnego przekazu międzypokoleniowego z nowoczesnymi strategiami promocji dziedzictwa regionu. W analizowanych wypowiedziach podkreślano znaczenie angażowania młodego pokolenia

w działania związane z kulturą ludową. Przedstawiciele zwracali uwagę, że zainteresowanie dzieci i młodzieży tradycją stanowi istotny warunek jej dalszego przekazywania oraz zachowania dla przyszłych pokoleń.

4. Dyskusja wyników

Przeprowadzone badania własne potwierdzają tezę, że wydarzenia folklorystyczne stanowią kluczowy instrument ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego województwa podlaskiego. Respondenci (W1, W2, W4) jednoznacznie definiują muzykę ludową jako „żywy element kultury”, a nie tylko fakt historyczny. Takie podejście jest w pełni spójne z koncepcją Niemkiewicza, który wskazuje, że muzyka tradycyjna jest praktyką społeczną zakorzenioną w pamięci zbiorowej i codzienności wspólnoty [Niemkiewicz, 2017, s. 287-301]. Ponadto, podkreślana przez organizatorów rola festiwalu w „niedopuszczaniu do obumarcia kultury” znajduje odzwierciedlenie w pracach Brzezińskiej i Smyk, które uznają te wydarzenia za przestrzeń aktywnego trwania tradycji, a nie tylko jej biernego archiwizowania [Brzezińska i Smyk, 2019, s. 9-10].

Kolejnym istotnym wątkiem jest wpływ wydarzeń na kształtowanie tożsamości regionalnej. Respondenci używają metafory człowieka jako „drzewa, które bez korzeni nie będzie żyło” (W2), co bezpośrednio koresponduje z ustaleniami Bodzianego dotyczącymi roli tradycji i doświadczeń historycznych w budowaniu więzi z najbliższym otoczeniem [Bodziany, 2024, s. 132-134]. Wyniki badań własnych potwierdzają również obserwacje Cudzych – uczestnictwo w wydarzeniach promujących mniejszości narodowe buduje u odbiorców poczucie przynależności do wielokulturowego regionu [Cudzych, 2021, s. 47-48]. W kontekście mniejszości ukraińskiej, badania te uzupełniają wnioski Nikitorowicza o współczesnych przemianach potrzeb tożsamościowych na obszarach pogranicza [Nikitorowicz, 2021, s. 35-36].

W obszarze promocji regionu, respondenci identyfikują wielokulturowość jako główny atut wizerunkowy województwa podlaskiego. Jest to zgodne z analizami Gralak, który uznaje obecność mniejszości narodowych za jeden z najważniejszych wyróżników atrakcyjności turystycznej regionu [Gralak, 2020, s. 107]. Związek między bogactwem dziedzictwa a dobrobytem lokalnym, o którym wspominają Cerisola i Panzera [Cerisola i Panzera, 2025, s. 964-966], znajduje potwierdzenie w opiniach organizatorów o przyciąganiu turystów zainteresowanych unikatowymi walorami kulturowymi (W1, W5). Jednocześnie, postulowana przez organizatorów potrzeba strategicznego wsparcia promocji przez władze regionu wpisuje się w postulaty Kociszewskiego i in. dotyczące konieczności świadomego kształtowania turystyki kulturowej przez regiony [Kociszewski i in., 2022, s. 187-221].

Zidentyfikowane w wywiadach bariery, takie jak starzenie się depozytariuszy tradycji i słaby przekaz międzypokoleniowy, stanowią potwierdzenie diagnozy Gawła o zagrożeniach dla niematerialnego dziedzictwa wsi podlaskiej wynikających z przemian demograficznych [Gaweł, 2014, s. 41-47]. Zagrożenie to ma wymiar globalny, co podkreślają C. Xuyu i F. Tirui, wskazując na niszczący wpływ unifikacji i kultury masowej na autentyczność muzyki ludowej [Xuyu i Tirui, 2025, s. 4]. Respondenci (W3) słusznie zwracają uwagę na braki kadrowe, co w literaturze z zakresu zarządzania eventami jest uznawane za czynnik krytyczny ograniczający jakość i bezpieczeństwo przedsięwzięć [Goldblatt, 2013, s. 576].

Współczesna komunikacja wydarzeń, oparta według respondentów na mediach społecznościowych, jest zgodna z trendami opisywanymi przez Sari i in. [Sari i in., 2025, s. 150-151] oraz Pluszyńską i Laberscheka, którzy wskazują na dominującą rolę kanałów cyfrowych w marketingu organizacji kultury [Pluszyńska i Laberschek, 2020, s. 182]. Należy jednak podzielić obawy Cao i in., że dążenie do atrakcyjności programu nie może odbywać się kosztem autentyczności, gdyż nadmierna komercjalizacja może osłabić wartość doświadczenia kulturowego uczestników [Cao i in., 2025, s. 98-111].

Przeprowadzone badania wskazują, że wydarzenia folklorystyczne pełnią wielowymiarową funkcję w województwie podlaskim, nie tylko przyczyniają się do ochrony i transmisji niematerialnego dziedzictwa kulturowego, lecz także wzmacniają tożsamość regionalną oraz wspierają promocję wielokulturowego charakteru regionu. Jednocześnie wyniki zwracają uwagę na konieczność przeciwdziałania problemom związanym ze starzeniem się „nosicieli” tradycji, ograniczeniami kadrowymi oraz ryzykiem nadmiernej komercjalizacji, co wymaga skoordynowanych działań ze strony organizatorów, społeczności lokalnych i instytucji publicznych.

Podsumowanie

Przeprowadzone rozważania teoretyczne oraz analiza wyników badań empirycznych ukazują istotną rolę wydarzeń kulturalnych popularyzujących muzykę ludową mniejszości narodowych w województwie podlaskim jako ważnego elementu ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego regionu. Wydarzenia folklorystyczne pełnią bowiem szereg funkcji, nie tylko funkcję artystyczną i rozrywkową, ale również społeczną, integracyjną, edukacyjną oraz promocyjną. Organizatorzy postrzegają swoją działalność jako formę ochrony tradycji, języka oraz kultury mniejszości narodowych zamieszkujących region. Uzyskane rezultaty potwierdziły również, że

inicjatywy folklorystyczne sprzyjają integracji społeczności lokalnych, wzmacniając poczucie tożsamości regionalnej oraz wpływają na promocję wielokulturowego charakteru województwa podlaskiego. Ponadto festiwale, koncerty oraz inne inicjatywy kulturalne stanowią istotny element promocji regionu, który pozwala nie tylko na prezentowanie wielokulturowego charakteru województwa podlaskiego, ale również budowanie jego pozytywnego wizerunku.

Z naukowego punktu widzenia, niniejsze opracowanie dostarcza argumentów na rzecz tezy o tożsamości twórczej i integracyjnej funkcji dziedzictwa. Wyniki badań własnych dowodzą, iż muzyka ludowa mniejszości białoruskiej i ukraińskiej stanowi kluczowy nośnik pamięci zbiorowej, a jej publiczna prezentacja realnie wzmacnia poczucie przynależności do heterogenicznej wspólnoty regionalnej. Analiza ta wpisuje się w nowoczesny nurt badań nad żywym dziedzictwem, postrzegającym nie jako statyczny artefakt przeszłości, lecz jako aktywny komponent współczesnych procesów społecznych. Naturalny przekaz międzypokoleniowy w dobie globalizacji i unifikacji wzorców kulturowych stanowi istotne wyzwanie dla trwałości tradycji regionalnych.

Z praktycznego punktu widzenia, proces badawczy pozwolił na identyfikację głównych determinant ograniczających efektywność realizowanych inicjatyw. Do najbardziej znaczących barier w organizacji wydarzeń kulturowych w regionie należą: deficyty kapitału finansowego, regres zaangażowania młodszego pokolenia oraz zmienne uwarunkowania geopolityczne, determinujące dynamikę współpracy międzynarodowej.

W świetle przeprowadzonych badań można sformułować następujące rekomendacje pozwalające na podniesienie efektywności działań na rzecz ochrony i promocji dziedzictwa kulturowego regionu:

- rozwijanie współpracy instytucjonalnej, w tym zacieśnienie kooperacji między podmiotami publicznymi, jednostkami samorządu terytorialnego a oddolnymi organizacjami społecznymi w celu budowania stabilnych sieci wsparcia dla organizatorów wydarzeń kulturowych promujących dziedzictwo kulturowe regionu;
- zwiększenie wsparcia finansowego dla organizatorów wydarzeń, zwłaszcza w zakresie promocji, działalności edukacyjnej oraz rozwoju infrastruktury niezbędnej do realizacji inicjatyw kulturalnych;
- szersze angażowanie dzieci i młodzieży w działania związane z kulturą ludową poprzez warsztaty, spotkania edukacyjne oraz aktywny udział w wydarzeniach folklorystycznych;
- większe wykorzystanie nowoczesnych form promocji dziedzictwa kulturowego regionu, w szczególności kanałów cyfrowej komunikacji marketingowej (w tym mediów społecznościowych);

- wdrażanie interaktywnych i partycypacyjnych form uczestnictwa w kulturze, które pozwolą na skuteczną transmisję wartości niematerialnych do przedstawicieli młodego pokolenia.

Podsumowując, wielokulturowość województwa podlaskiego stanowi jego najsilniejszy kapitał wizerunkowy i promocyjny. Wydarzenia folklorystyczne, mimo zidentyfikowanych trudności organizacyjnych, skutecznie pozycjonują region jako obszar autentyczny i bogaty kulturowo. Jednakże ich efektywne wykorzystanie w ochronie i promocji dziedzictwa kulturowego regionu są ściśle uzależnione od systemowego wsparcia finansowego oraz strategicznego zarządzania niematerialnym potencjałem regionu.

ORCID iD

Halina Kiryluk: <https://orcid.org/0000-0001-6137-4418>

Literatura

1. Anggoro A. D., Susanto H., Arifin R., Nugroho O. C., Purwati E., Ridho I. N. (2023), *Manajemen Event Budaya Sebagai Daya Tarik Wisata di Kabupaten Ponorogo*, Jurnal Ilmu Sosial Dan Pendidikan (JISIP 7(1), pp. 2598-9944.
2. Baliszewska M. (2023), *Polska muzyka ludowa w zbiorach Radiowego Centrum Kultury Ludowej*, Kultura Wsi 21(2), s. 4-11.
3. Bieńkowska-Gołasa W., Nasiadka D. (2020). *Kultura ludowa jako element promocji regionu kurpiowskiego*, Turystyka i Rozwój Regionalny (13), s. 7-17
4. Bodziany M. (2024), *Tożsamość narodowa Polaków – dylematy tradycji i nowoczesności* [w:] *Interdyscyplinarne perspektywy w sztuce, kulturze i historii*. Tom 1, red. P. Pomajda, E. Chodźko, Wydawnictwo Naukowe TYGIEL, Lublin.
5. Cao Q., Zhang J., Li C., So K. K. F. (2025), *From tradition to transaction: The effect of commercialization on tourism experience in cultural heritage attractions*, Journal of Hospitality and Tourism Management 63, pp. 98-111.
6. Cerisola S., Panzera E. (2025), *Heritage tourism and local prosperity: An empirical investigation of their controversial relationship*, Tourism Economics 31(5), pp. 964-983.
7. Cudzych E. (2021), *Edukacyjne znaczenie dziedzictwa kulturowego. Sztuka ludowa w procesie budowania tożsamości regionalnej*, Warstwy 4, s. 47-55.
8. Derejczyk M. (2026), *Podlasie nieoczywiste [region, mniejszości]*, rozmowa z J. Charzytoniuk, <https://muzykatradycyjna.pl> [17.03.2026].

9. European Commission (2025), Dziedzictwo kulturowe, <https://culture.ec.europa.eu/pl/policies/selected-themes/cultural-heritage> [17.12.2025].
10. Gawęł A. (2014), *Niematerialne dziedzictwo kulturowe wsi podlaskiej – współczesny stan zachowania oraz główne problemy jego ochrony*, *Ochrona Zabytków* 1, s. 41-51.
11. Getz D. (1997), *Event management and event tourism*, Cognizant Communication Corporation, New York, 386.
12. Główny Urząd Statystyczny (2026), Pojęcia stosowane w statystyce publicznej, <https://stat.gov.pl> [13.01.2026].
13. Goldblatt J. (2013), *Special Events: Creating and Sustaining a New World for Celebration*, John Wiley & Sons, Hoboken.
14. Konwencja Ramowa Rady Europy o wartości dziedzictwa kulturowego dla społeczeństwa (Faro), (Dz.U. 2023 poz. 396).
15. Konwencja UNESCO w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego (Paryż) (Dz.U. 1976.32.190).
16. Mazowiecka Regionalna Organizacja Turystyczna (2014), *Impreza i wydarzenie kulturalne jako efektywne narzędzie przyczyniające się do rozwoju turystycznego regionu*, Warszawa.
17. Mirowski P. (2022), *Jak folk pamięta o folklorze? Uwikłania wyobraźni w pamięci i mitach o kulturze ludowej*, *Humaniora. Czasopismo internetowe* 39(3), pp. 67-83.
18. Niemkiewicz K. (2017), *Pomiędzy zawłaszczaniem a przyswajaniem. O badaniu, ochronie i praktykowaniu ludowych tradycji muzycznych*, „Etnografia, Praktyki, Teorie, Doświadczenia 3, pp. 287-301.
19. Pluszyńska A., Laberschek M. (2020), *Marketing w organizacjach kultury: zastosowanie koncepcji marketingu mix na przykładach*, w: Pluszyńska A., Laberschek M., Gawęł Ł. (red.), *Zarządzanie w kulturze: teoria i praktyka*, PWN, Warszawa, s. 182–195.
20. Przerembski Z. J. (2023), *Instrumentarium muzyczne w ludowej tradycji kulturowej Polski*, *Kultura Wsi* 21(2), s. 546-568.
21. Richards G. (2018), *Cultural tourism: A review of recent research and trends*, *Journal of Hospitality and Tourism Management* 36, pp. 12-21.
22. Sari M., Muwarni A. E. S., Putra D. (2025), *Perencanaan Komunikasi Event Ruang Visi Nusantara Bengkulu*, *Jurnal Multidisiplin Dehasen (MUDE)* 4(1), pp. 147–152.
23. Xuyu C., Tirui F. (2025), *Sustaining Folk Music in the 21st Century: A Thematic Review of Community, Education, Policy and Technology (2020-2025)*, *Musica Hodie* 25.
24. Young M. A. (2020), *Hi-Fi Heritage: Recording Technology, Audio Engineering, and the Meditation of Authenticity in the Polish Revival of Traditional Music*, *Journal of Folklore Research* 57(1), pp. 33-71.

25. Brzezińska A. W., Smyk K. (red.) (2019), *Festiwale, konkursy, przeglądy, a ochrona niematerialnego dziedzictwa kulturowego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin-Wrocław-Warszawa.
26. Feng H. (2025), *Cultural festivals as a medium for heritage preservation*, „Proceedings of the International Conference on Social Sciences, Humanities and Arts 1(1), pp. 1–19.
27. Gralak K. (2020), *Wielokulturowość województwa podlaskiego i jej wykorzystanie w kształtowaniu oferty turystycznej regionu*, Zeszyty Naukowe. Turystyka i Rekreacja 1, s. 107-122.
28. Jakulin T. J., Golob A. (2015), *Systems approach to standardization, classification and modelling of managed events for tourism*, Organizacja 48(3), pp. 188-197.
29. Kasperkiewicz-Morlewska K. (2020), *Życie kulturalne społeczności małomiasteczkowych na przykładzie wybranych gmin Roztocza Środkowego*, w: Dąbrowska-Prokopowska E., Goryń P., Zaniewska M. F. (red.) *Kultura w Polsce w XXI wieku: konteksty społeczne, kulturowe i medialne*, Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok, s. 389-402.
30. Kociszewski P., Plichta P., Kasprzak K., Raszka B., Mikos von Rohrscheidt A (2022), *Jak region/regiony mogą kształtować turystykę kulturową?*, Turystyka Kulturowa 1(122), s. 187–221.
31. Kościuk-Jarosz A. (2019), *Od folkloru do folkloru. Festiwale muzyki folkowej w Polsce a ochrona niematerialnego dziedzictwa kulturowego*, w: Brzezińska A. W., Smyk K. (red.), *Festiwale, konkursy, przeglądy, a ochrona niematerialnego dziedzictwa kulturowego*, Wydawnictwo UMCS, Lublin-Wrocław-Warszawa.
32. Nikitorowicz A. (2021), *Przemiany potrzeb tożsamościowych w kontekście wyzwań współczesności. Na przykładzie mniejszości ukraińskiej w województwie podlaskim*, Konteksty Społeczne 9/2 (18), pp. 35-53.
33. Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego 2030 (2019), Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, Białystok.
34. Program rozwoju kultury w województwie podlaskim na lata 2021-2030 (2021), Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego, Białystok.
35. Xu Y. (2024), *Impact of cultural proximity on destination image and tourists' perceptions: The case of the Portuguese cultural festival Lusofonia in Macao*, Journal of Vacation Marketing 30(1), pp. 45–57.

Organizing Cultural Events as a Form of Promoting the Cultural Heritage of the Podlaskie Voivodeship

Abstract

The aim of this article is to demonstrate the role of cultural events promoting the folk music of national minorities in promoting the cultural heritage of the Podlaskie Voivodeship and assess the main barriers and challenges associated with organizing such events. This article contributes to the research on the protection and promotion of cultural heritage, multiculturalism, and the importance of folk events in shaping regional identity. The research was conducted using a qualitative approach, employing the technique of individual in-depth interviews (IDI) with organizers of folk events held in the Podlaskie Voivodeship. The analysis focuses on cultural initiatives promoting the folk music of national minorities, particularly the Belarusian and Ukrainian minorities. The research findings indicate that folk events play a significant role in preserving and popularizing musical traditions, strengthening regional identity, and promoting the multicultural character of the Podlaskie Voivodeship. The main barriers to organizing such events were identified, including financial constraints, organizational difficulties, and insufficient involvement of the younger generation. The research conclusions confirm that effective protection and promotion of intangible cultural heritage require close cooperation between cultural institutions, local governments and local communities, and that the further development of folklore events should take into account the use of modern promotional tools while maintaining the authenticity of the cultural message.

Key words

cultural heritage, cultural events, regional promotion, folk music, national minorities